

KRITERIJI ZA OCENJEVANJE ZNANJA PRI POUKU FRANCOŠČINE, 7. – 9. razred

1. PREVERJANJA ZNANJA

Znanje se preverja pred, med in po podajanju novih učnih vsebin, in sicer ustno.

2. OCENJEVANJE ZNANJA

a) Ustno ocenjevanje znanja

Področje spremljanja	ODLIČNO 5	PRAV DOBRO 4	DOBRO 3	ZADOSTNO 2	NEZADOSTNO 1
VSEBINA	Vsebina v celoti ustreza navodilom. Učenec zna samostojno pripovedovati o svojih izkušnjah in izraziti svoje mnenje. Napake so zelo redke in jih zna sam opaziti ter popraviti. Navaja raznolike primere. Reprodukcija znanja je zelo jasna in jo je mogoče prekinjati z dodatnimi vprašanji, vendar se učenec ne zmede in zna pojasniti svoj odgovor.	Vsebina skoraj v celoti ustreza navodilom. Napake so redke. Učenec se ob opozorilu učitelja zave svoje napake in jo samostojno popravi. Samostojno navaja večinoma primere, obravnavane pri pouku. Raznolikost primerov je manjša. Reprodukcija znanja je jasna in jo je mogoče prekinjati z dodatnimi vprašanji, vendar se učenec občasno zmede in skromneje pojasni svoj odgovor.	Vsebina delno ustreza navodilom. Učenec ob opozorilu zna popraviti svojo napako. Reprodukcija je solidna in vključuje razumevanje snovi, vendar brez podrobnosti, v znanju se pojavljajo vrzeli, primere navaja po učbeniku. Raznolikost primerov je omejena. Reprodukcija znanja je omejena na temeljne standarde znanja. Pri dodatnih vprašanjih se učenec zmede, navaja malo lastnih primerov. Ne zna pojasniti svojega odgovora.	Vsebina ustreza navodilom na ravni minimalnih standardov znanja. Pri temeljnih standardih znanja vsebina pogosteje ne ustreza navodilom. Znanje je omejeno na skopo reprodukcijo. Učenec večinoma navaja posamezne primere, vendar s slabšim povezovanjem na ravni stavka. Učenec se pogosto zmede in ne zna pojasniti svojega odgovora. Ne navaja lastnih primerov. Učenec potrebuje pogoste učiteljeve spodbude, sicer komunikacija zastane.	Učenec pri ustnem ocenjevanju znanja sicer pozna drobce učne snovi, vendar zamenjuje pojme in obnavlja snov nepovezano, ali pa ne zadene bistva posameznih pojmov. Razume sicer pomen posameznih besed v tujem jeziku, vendar jih ne zna povezati v pomensko ustrezne povedi. Učenec ne dosega minimalnih standardov znanja.
BESEDIŠČE	Učenčevo besedišče je ustrezno in bogato/ raznoliko. Učenec govori razumljivo in brez težav.	Učenčevo besedišče je primerno in ustrezno. Učenec govori razumljivo.	Učenčevo besedišče je omejeno in/ ali ponavljajoče. Je večinoma ustrezno, s posameznimi primeri neustreznosti. Učenec govori	Učenčevo besedišče je skromno in/ ali ponavljajoče, je pogosto neustrezno. Učenec govori pogosto nerazumljivo.	Premalo komunikacije za ocenjevanje. Učenčevo besedišče je večinoma neustrezno. Učenec govori večinoma nerazumljivo

			občasno nerazumljivo.		
JEZIKOVNA PRAVILNOST	Učenec uporablja pester nabor jezikovnih izraznih sredstev in slovničnih struktur. Redko napravi manjše napake.	Učenec uporablja ustrezen nabor jezikovnih izraznih sredstev in slovničnih struktur. Občasno napravi manjše napake.	Učenec uporablja omejen nabor jezikovnih izraznih sredstev in slovničnih struktur. Občasno napravi večje napake, pogosto pa manjše.	Učenec uporablja zelo omejen nabor jezikovnih izraznih sredstev in slovničnih struktur. Pogosto napravi večje in manjše napake.	Premalo komunikacije za ocenjevanje. Učenec uporablja neustrezen nabor jezikovnih izraznih sredstev in slovničnih struktur.